

Diurnenge 28 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 10,17-30): Un dia que Jesús sortia de camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant de Jesús i li preguntà: «Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?». Jesús li digué: «Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els manaments: No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuis ningú falsament, no facis cap frau, honra el pare i la mare». Ell li va dir: «Mestre, tot això ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà i el va estimar. Li digué: «Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me».

En sentir aquestes paraules, aquell home va quedar abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als seus deixebles: «Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu!». Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, que n'és, de difícil, entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu. Ells quedaren encara més desconcertats, i es deien els uns als altres: «Si és així, qui pot salvar-se?». Jesús se'ls mirà i digué: «Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot». Llavors Pere li va dir: «Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit». Jesús digué: «Us ho asseguro: tothom qui per mi i per l'evangelí hagi deixat casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps, rebrà, ja en el temps present, cent vegades més de cases, germans, germanes, mares, fills, camps, i també persecucions, i, en el món futur, la vida eterna».

«Se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns»

Mn. Xavier SERRA i Permanyer
(Sabadell, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com Jesús —que ens estima— vol que tots entrem al Regne del cel. Per això aquest advertiment tan fort als “rics”. També ells són cridats a entrar-hi. Però sí que tenen una situació més difícil per a obrir-se a Déu. Les riqueses els poden fer creure que ho tenen tot; tenen la temptació de posar la pròpia seguretat i confiança en les seves possibilitats i riqueses, sense adonar-se'n que la confiança i seguretat cal posar-les en Déu. Però no sols de paraula: què fàcil és dir «Sagrat Cor de Jesús, en vos confio», però què difícil es fa dir-ho amb la vida. Si som rics, quan diguem de cor aquesta jaculatòria, mirarem de fer de les nostres riqueses un bé per als altres, ens sentirem administradors d'uns béns que Déu ens ha donat.

Acostumo a anar a Veneçuela a una missió, i allà realment —en llur pobresa, en no tenir gaires seguretats humanes— les persones se n'adonen que la vida està penjada d'un fil, que la seva existència és fràgil. Aquesta situació els facilita veure que és Déu qui els dóna consistència, que llurs vides són en les mans de Déu. En canvi, aquí —en el nostre món consumista— tenim tantes coses que podem caure en la temptació de creure que ens donen seguretat, que ens sosté una gran corda. Però, en realitat —igual que els “pobres”—, estem penjant d'un fil. Deia la Mare Teresa: «Déu no pot omplir on ja està tot ple d'altres coses». Tenim el perill de tenir a Déu com un element més en la nostra vida, un llibre més en la biblioteca; important, sí, però un llibre més. I, per tant, no considerar-lo en veritat com el nostre Salvador.

Però tant els rics com els pobres, ningú es pot salvar per si mateix: «Qui pot salvar-se?» (Mc 10,26), exclamaran els deixebles. «Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot» (Mc 10,27), respondrà Jesús. Confiem-nos tots i del tot a Jesús, i que aquesta confiança es manifesti en les nostres vides.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«La pobresa va acompanyar el Crist a la creu: amb Crist fou sepultada, amb Crist ressuscità, amb Crist va pujar al cel. Les ànimes que s'enamoren de la pobresa reben, encara en aquesta vida, lleugeresa per volar al cel» (Sant Francesc d'Assís)

-

«El jove no es va deixar conquerir per la mirada d'amor de Jesús, i així no pogué canviar. Només acollint amb humil gratitud l'amor del Senyor ens alliberem de la seducció dels ídols: prometen vida, però causen la mort» (Francesc)

-

«(...) En els tres Evangelis sinòptics, la crida de Jesús adreçada al jove ric perquè el segueixi amb l'obediència del deixeble i l'observança dels preceptes, es relaciona amb la crida a la pobresa i a la castedat. Els consells evangèlics no es poden separar dels manaments» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.053)